

Overste Mulkens, de nieuwe commandant van Kamp Holterhoek in Eibergen, voor het geheel vernieuwde hoofdgebouw. „Eind 1997 is dit één van de modernste kazernes in Nederland”.

FOTO WERNER RAUWERDINK.

Overste Mulkens: nieuwe commandant met één baret maar twee petten

Frisse wind legt kamp Holterhoek 'open'

door Michiel Hasselerharm

EIBERGEN – Kamp Holterhoek ligt opvallend open. En niet alleen door de ligging van de Eibergse legerbasis in het weidse Achterhoekse grasland. Ook niet door de vele werkzaamheden, die het kazerneterrein hebben veranderd in één grote bouwput. Maar vooral door de 'frisse wind', die het figuurlijke mistgordijn wegblaast dat er tot voor kort hing over de legerbasis (in 1967 opgericht als 'afluisterpost' tegen de Russen).

„Als je midden in de maatschappij wilt staan, kun je openheid niet alleen met de mond belijden”, aldus overste Fred Mulkens. De nieuwe kazernecommandant (sinds eind februari de opvolger van luitenant-kolonel Cloosterman) is de verpersoonlijking van de nieuwe openheid in de krijgsmacht. Waar andere commandanten er vooral het zwijgen toe deden, praat hij vrijuit over 'zijn' kamp.

Holterhoek zet de poorten naar de buitenwereld dus wat gemakkelijker open. De bureaumeester, wethouders, raadsleden, maar ook hele schoolklas-

sen hebben de wachtposten inmiddels al meerdere keren gepasseerd. „En binnenkort krijgen we ook de Eibergse geestelijken op bezoek”. Bovendien verzorgen de Eibergse militairen steeds vaker hand- en spandiensten bij allerlei evenementen.

Zo wordt het militaire materieel op 5 mei 'uit de kast gehaald' voor een demonstratie tijdens de herdenking van de bevrijding in Eibergen. „En voor het grote onthut dat dan in de openlucht wordt gehouden, leveren wij de tafels en stoelen”.

De nieuwe openheid op Kamp Holterhoek start niet op zichzelf. Mulkens pakt het 'mission statement' van de hogere legerleiding erbij. 'De landmacht streeft er naar een gevalueerd deel van de samenleving te zijn, door de wijze waarop zij haar taken uitvoert, de openheid die zij betracht en de bijdragen die zij op vele terreinen levert', vermeldt het pamflet.

Mulkens: „Wil je begrip kweken, dan moet je enige openheid betrachten. Zonder nou meteen het achterste van de tong te laten zien. Maar we zijn wel belas-

tinggeld aan het rouperen en dat moet je weten te verkopen”.

BV Landmacht

In Eibergen wordt een flinke brok van de overheidskoek 'opgesnoept'. Oude keten (die nu nog dienst doen als kantoorruimte) gaan tegen de vlakte, nieuwe kantoren verrijzen en de 'slaapbunkers' krijgen een opknappbeurt. Verder wordt de laatste hand gelegd aan een nieuwe toegangsweg.

Mulkens: „Eind 1997 is dit één van de modernste kazernes in Nederland”.

Een kazerne die beter past bij de 'BV Landmacht'. Want daar moet het Nederlandse leger, waar volop gereorganiseerd wordt, naar toe: Een efficiënt gerund 'bedrijf', met louter professionals, dat op korte termijn ingezet kan worden bij de rampen of internationale brandhaarden. „Of de val van de Muur de katalysator is geweest voor het leger nieuwe stijl? We zijn ons toen inderdaad gaan afvragen waarom de landmacht nog zou moeten blijven bestaan”.

En wat moest er met Kamp Holterhoek gebeuren, nu er eigenlijk niets meer af te luisteren

viel? Even is er sprake van geweest om de Eibergse kazerne te sluiten, geeft Mulkens desgevraagd toe. „Dat is inderdaad wel eens geroepen, maar dat is een zaak voor de hogere politiek”, wil hij er verder (ondanks de nieuwe openheid) niets over zeggen. „Maar we willen toch blijven weten wat er in de wereld gebeurt”.

Holterhoek kwam sterker uit die 'strijd' om het voortbestaan dan het erin ging. Eibergen wordt, zoals bekend, de vestigingsplaats van de Command Support Group (CSG), die de 'PTT' van het Duits-Nederlandse Legerkorps (dat in juli officieel wordt opgericht) moet worden. Onlangs kwam het eerste detachement in Eibergen.

De CSG is een uniek legeronderdeel, omdat het binnen de NAVO nog niet eerder is voorgekomen dat er zo nauw tussen twee legermachten werd samen-gewerkt.

Handvaten

Voor Fred Mulkens was de benoeming als kazernecommandant in Eibergen een logische stap in zijn loopbaan. Voor zijn laatste plek bij de Staf Commando Verbindingen in Den Haag, was hij al twee keer eerder in

Eibergen gelegerd. De laatste keer, van 1988 tot 1992, als plaatsvervangend commandant.

De 47-jarige geboren Hagenaar hield één baret, maar kreeg twee petten: Die van commandant van de 898 Verbindingscompagnie en die van 'huisbaas' van de andere bewoners van het kamp, de Command Support Group, 102 EO (Electronische Oorlogs Voering) en de verzorgende eenheden. Als de Support Group eind augustus op volle sterkte is, zijn dat zo'n 600 militairen en burgers.

Eind 1997 zitten daar, tot zijn spijt, geen dienstplichtigen meer tussen. „Die zorgen ervoor dat het leger een afspiegeling van de maatschappij vormt en brengen bovendien actuele kennis op het gebied van communicatie binnen. Dat zullen we missen”.

Voor de jongeren zet Holterhoek de slagbomen (straks volautomatisch) graag omhoog. Mulkens is ervan overtuigd de slag met het bedrijfsleven aan te kunnen. Want ondanks de nieuwe openheid, valt er straks nog genoeg te 'ontdekken' op Holterhoek. „898 is en blijft toch een speciale eenheid. En altijd een beetje 'sneaky’”. Maar dat weten we nu in ieder geval.